

BAKARDIM GÜNEŞ AVUÇLARIMDA

Hani güzel çocukluk evleri vardı,
Görülmemiş rüyalar gördüğümüz,
Yıldızlara bürünürdüm üşüyünce,
Ay üşümüş ellerimden kayardı,
Dışarda kar yağardı ısıll ısıll..

Aşılması dağlar vardı uzakta,
Dağlarda masallardan kopup gelmiş
Ateş yakan bin atlı düşünürdüm
Ve sonra koşardım pencereme,
Pencerem masallara bakardı...

At sürerdim dolu dizgin dağlara,
Dağlar uyanırdı ağır uykularından,
Alırdım kendimi korkulardan,
Biraz daha büyürdüm, biraz daha...

Hülya gibi sessizce kurulmuş
Masal sofraları ve bir çocuk
Öylesine sevinmiş, doyurulmuş
Ki bahçeler, kuşlar ve kahkaha...

Güller açardı parmak uçlarımda,
Bakardım güneş avuçlarımda...

BEŞİR AYVAZOĞLU